

CHUYỆN GẦN CHUYỆN XA: DỨT KHOÁT KHÔNG ĐƯỢC

- Bác Viễn có hay tặng hoa bà xã không?

- Thời trẻ, khi còn yêu nhau, nhiều khi cũng muốn tặng bó hoa cho lãng mạn, nhưng ăn còn chẳng có nghĩ gì đến hoa với hoét. Giờ già rồi, răng bà ấy đã rụng cả, mặt lại nhăn nheo, nứt nẻ như bờ ruộng mùa hạn hán mà bỗng dung mang bó hoa về tặng, bà ấy lại nghĩ mình xỏ xiên gì rồi phần chí làm lọ thuốc sâu thì có mà ăn hạn cả đời, chẳng đại.

- Ai biết trân trọng cái đẹp thường có lòng nhân ái. Người như bác cả đời chẳng tặng vợ được bông hoa nào thì phải xem lại tư cách làm chồng.

- Bác tính, mỗi bó hoa rẻ ra cũng phải trăm bạc, gần yển gạo chứ ít à. Bác thử chỉ cho tôi xem có ai chỉ người hoa mà sống được nào?

- Đời sống vật chất bây giờ đã tốt lên rồi, cũng nên chú ý tới đời sống tinh thần. Cả thế giới họ có quốc hoa rồi,

chỉ chúng ta là chưa có thôi, buồn lắm!

- Thế à, quốc hoa là cái gì vậy?

- Là loại hoa biểu tượng cho một đất nước, như hoa tuy líp gắn với Hà Lan, hoa râm bụt ở Malaysia, hoa sen ở Ấn Độ, hoa anh đào ở Nhật Bản,...

- Thì mình cũng chọn đại lấy một loài hoa đi.

- Cũng khó lắm, loại hoa đó không được trùng với nước nào, lại phải đại diện cho mọi vùng miền của cả nước nữa.

- Hoa đồng tiền chẳng hạn, đã có nước nào chọn đâu?

- Không được, tên loài hoa này dễ làm cho người ta liên tưởng đến đồng Đô-la, Euro, Nhân dân tệ lắm!

- Hay chọn bông lúa vậy.

- Bác lúc nào cũng chỉ nghĩ đến tiền

và gạo.

- Thì mạnh vì gạo bạo vì tiền mà.

- Ai chẳng biết thế, nhưng phải biết kiểm chế chữ, giấu kín trong lòng thôi. Chọn cái gì nhả nhận, lịch sự ấy.

- Hay chọn hoa rau muống vậy, cả thế giới chỉ có dân tộc mình ăn thứ rau này thôi.

- Loại hoa này lúc nào cũng nở tung nở toé, nhả nhỏ như mấy con mẹ phe vé, không được.

- Vậy còn một loài hoa luôn khiêm tốn, biết thu mình trước mọi cám dỗ, biết tránh xa mọi thói xấu ở đời, đó là hoa trinh nữ thì sao?

- Cũng không được. Cả đất nước đã bước vào kỉ nguyên hội nhập rồi, cứ e ấp thế làm sao lấy được chồng, dứt khoát không được.

CẬN